

sagt, at det er meget let at se, at man fra alle Sider paa det kraftigste har opfordret til at foretage store Kulindkøb, saaledes at vi med nogenlunde Tryghed kunde gaa Vinteren 1920—21 i Møde, og derfor forekommer det mig, at man fra Regeringens Side har handlet rigtigt og ikke har kunnet handle paa anden Maade, naar man stod med Ansaret. Ganske vist er de forcerede Kulindkøb sket til meget høje Priser, men det var ganske umuligt at faa Priserne nedsat paa det Tidspunkt; vi maatte give det, som Prisen paa Verdensmarkedet nu en Gang var for Kul. Naturligvis kan man nu bagefter, da Priserne er gaaet saa kolossalt ned, nok se, at det havde været meget rart, om vi i Øjeblikket ikke havde ligget med saa store Beholdninger, men vi maa se Situationen, som den var i Foraaret og For sommeren, da man fra alle Sider animerede Regeringen til at foretage store Kulindkøb.

Rode: Den ærede Ordfører for Udvalget (Brorsen) har nævnt de Skrivelser, som forelaa til Belysning af Kulspørgsmaalet. Jeg skal gøre nogle tilføjende Bemærkninger hertil. Den Skrivelse, som Finansudvalget har sendt til Ministeren, er ikke trykt ovenfor Svaret, og jeg skal derfor gøre opmærksom paa, at den lød saaledes: „Den fra Den overordentlige Kommission modtagne Skrivelse om Kulsituationen, vistnok af Maj dette Aar, udbedes tilligemed en Redegørelse for de Overvejelser og Beslutninger, denne Skrivelse har givet Anledning til“. Paa dette Spørgsmaal svarede Indenrigsministeriet i en Skrivelse af 30. December saaledes: „I Besvarelse af det ærede Udvalgs Skrivelse fremsendes hermed Afskrift af følgende Skrivelser:“ . . . og saa kommer de 5 Skrivelser, som den ærede Ordfører har nævnt, og der tilføjes saa: „I øvrigt finder jeg — næst at henvise til mine Udtalelser paa Rigsdagen — kun Anledning til at bemærke, at Englands-Delegationen, der bl. a. skulde forhandle om Kultilførslerne, afrejste den 29. Maj d. A., og at Hr. Direktør Gunnar Gregersen udsendes som delegeret til Amerika bl. a. med den Opgave at støtte Ledelsen af den danske Legations Kulkontor i den heromhandlede Retning“. Denne Redegørelse for de Overvejelser og Beslutninger, som Den overordentlige Kommissions Skrivelse har givet Anledning til, besvares altsaa med Fremsendelsen af de nævnte 5 Skrivelser og med en Meddelelse om, at

Englands-Delegationen er afrejst, og at Direktør Gunnar Gregersen er udsendt som delegeret til Amerika.

Den saaledes givne Redegørelse er ufuldstændig. Meget vigtige Dele af Overvejelserne, som har fundet Sted, er ikke meddelte Finansudvalget. Jeg er blevet bekendt med dem ad anden Vej, og jeg udtaler paa Forhaand min Beklagelse over, at man ad anden Vej skal blive bekendt med de Beslutninger og Overvejelser, som Indenrigsministeriet af Finansudvalget anmodes om at meddele. Den Skrivelse, som Den overordentlige Kommission den 11. Maj afsendte, har den ærede Ordfører delvis skildret, men ogsaa kun delvis. Et Hovedpunkt fremtraadte ikke i Ordførerens Redegørelse, og jeg skal tillade mig at oplæse dette Hovedpunkt: „Som det fremgaar af det foran oplyste, er der i Norge truffet den Ordning, at Kulindførselen fra Amerika foretages af selve Staten for at sikre, at de fornødne Mængder og intet derudover bliver indkøbt, og at Indkøbet sker i rette Tid og paa en saadan Maade, at Prisen ikke drives i Vejret ved samtidigt Opkøb fra forskellige Sider. Kommissionen skal henstille til Overvejelse, om ikke en tilsvarende Ordning ogsaa maatte findes hensigtsmæssig i nærværende Tilfælde ved Indkøb enten umiddelbart gennem Staten eller paa anden Vis, naar der blot ved Statens Medvirken sikres det fornødne Overblik og Enhed i Indkøbet“.

Denne Skrivelse og denne Anbefaling var ikke Udtryk for nogen doktrinaer Opfattelse af, hvad der burde ske. I Norge sad, som bekendt, en Regering af moderat konservativ Farve, en Regering, som ikke kunde antages at ville organisere Statsindkøb for disses egen Skyld, men for deres Hensigtsmæssigheds Skyld, og i den Indstilling, som Den overordentlige Kommission tilstillede Indenrigsministeren, og hvori den anbefalede Centralisering eller i alt Fald en Ordning, hvorved det fornødne Overblik og Enhed i Indkøbet bevarede, deltog Medlemmer af alle Partier, ogsaa Medlemmer, der tilhører det konservative Folkeparti her paa Rigsdagen, nemlig Landstingsmand Døcker, og Venstre her i Folketinget, nemlig det ærede Medlem Hr. Jensen (Klejs). Denne Indstilling var altsaa Udtryk for, hvad man ansaa for hensigtsmæssigt. Naar nemlig Stillingen var saaledes, som det ærede Medlem Hr. Brorsen rigtigt har skildret, at der forelaa store Vanskeligheder med Hensyn til Sikringen af vore Kultilførsler og stor Be-